

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2818/05
01.02.2006. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića, Zvezdane Lutovac i Slobodana Dražića, članova veća, u pravnoj stvari predlagača AA, koju zastupa AB, advokat, protiv protivnika predlagača BB, koga zastupa BV, advokat, radi određivanja nosioca prava zakupa po razvodu braka, rešavajući po reviziji predlagača izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Beogradu Gž. broj 3306/05 od 26.5.2005. godine, u sednici veća održanoj 1.2.2006. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE kao neosnovana revizija predlagača izjavljena protiv rešenja Okružnog suda u Beogradu Gž. 3306/05 od 26.5.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Prvog opštinskog suda u Beogradu R. 98/02 od 9.12.2004. godine u stavu prvom izreke odbijen je predlog predlagača za određivanje zakupca na neodređeno vreme na stanu VV, posle razvoda braka i da se predlagač odredi za zakupca stana na neodređeno vreme, kao neosnovan, dok je u stavu drugom odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Rešavajući o žalbi predlagača izjavljenoj protiv tog rešenja Okružni sud u Beogradu je rešenjem Gž. 3306/05 od 26.5.2005. godine odbio žalbu predlagača kao neosnovanu i rešenje prvostepenog suda potvrdio.

Protiv tog rešenja Okružnog suda u Beogradu predlagač je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Protivnik predlagača je dostavio odgovor na reviziju.

Ispitujući pobijano rešenje u smislu člana 400. stav 1. i 4. u vezi člana 386. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U provedenom postupku nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz plana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a u reviziji predlagač određeno ne ukazuje na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 385. stav 1. tačka 1. i 2. ZPP, zbog kojih se revizija može izjaviti.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

U provedenom postupku utvrđeno je da su parnične stranke zaključile brak 1976. godine i nakon toga živele u predmetnom stanu zajedno sa majkom protivnika predlagača, koja je bila nosilac stanarskog prava na tom stanu po osnovu ugovora o korišćenju stana iz 1969. godine, zaključenim sa gradskim stambenim preduzećem. U ugovoru o korišćenju stana kao članovi njenog porodičnog domaćinstva navedeni su protivnik predlagača, kao sin, i kći GG. Brak stranaka je razveden 1985. godine, a presudom o razvodu braka maloletna kći stranaka, rođena __. godine, poverena je predlagaču, kao majci, na čuvanje i vaspitanje. Majka protivnika predlagača umrla je __.1989. godine, a nakon njene smrti protivnik predlagača je stekao svojstvo zakupca na neodređeno vreme na tom stanu kao njen jedini preostali član domaćinstva, te je taj stan otkupio po osnovu ugovora o otkupu stana koji je zaključio sa opštinom Palilula 27.6.2001. godine, a zatim ga otuđio trećem licu.

Zbog poremećenih bračnih odnosa parničnih stranaka predlagač se sa maloletnom ćerkom stranaka iselila iz spornog stana i pre razvoda braka stranaka. tačnije 22.6.1985. godine, ali je protiv protivnika predlagača povelala spor radi useljenja u predmetni stan i u tom sporu uspela. Pravnosnažnom presudom Prvog opštinskog suda u Beogradu od 19.11.1998. godine protivnik predlagača obavezan da joj omogući useljenje u taj stan i da joj preda jedan primerak ključa od glavnih ulaznih vrata stana. Istom presudom odbijen je protivtužbeni zahtev protivnika predlagača kojim je tražio da se utvrdi da je predlagaču prestalo pravo korišćenja predmetnog stana. U međuvremenu, predlagač je podnela predlog za izvršenje navedene presude, a to izvršenje nije sprovedeno do momenta otuđenja predmetnog stana od strane protivnika predlagača trećem licu, te nije nastavljala korišćenje predmetnog stana.

Polazeći od tako utvrđenog činjeničnog stanja, koje se prema odredbi člana 385. stav 3. ZPP revizijom ne može pobijati, nižestepeni sudovi su i po stanovištu Vrhovnog suda osnovano zaključili da je predlog predlagača da nakon razvoda braka stranaka bude određena za zakupca na predmetnom stanu na neodređeno vreme je neosnovan, pa su pravilno primenili materijalno pravo kad su takav zahtev odbili.

Naime, o zahtevu predlagača u konkretnom slučaju ima se raspraviti prema okolnostima koje su postojale u vreme razvoda braka stranaka. Kako je brak stranaka razveden presudom od 25.9.1985. godine, na konkretan

slučaj se imaju primeniti odredbe tada važećeg Zakona o stambenim odnosima ("Službeni glasnik SRS", broj 9/85), a koji je predviđao kao preduslov za određivanje nosioca stanarskog prava posle razvoda braka prethodno postojanje svojstva nosioca stanarskog prava ili sunosioca stanarskog prava kao bračnog druga. U ovom slučaju u vreme razvoda braka stranaka nosilac stanarskog prava bila je majka protivnika predlagača a ne protivnik predlagača, pa samim tim ni predlagač nije bila sunosilac stanarskog prava na tom stanu sa njim, da bi imala pravo zahtevati da nakon razvoda braka bude određena za zakupca stana na neodređeno vreme.

Bez značaja je pozivanje u reviziji predlagača na pravnosnažnu presudu od 19.1.1998. godine kojom je obavezan protivnik predlagača da predlagaču omogući korišćenje predmetnog stana i isticanje da predlagač nije izgubila svojstvo korisnika stana iseljenjem iz istog 1985. godine, budući da se iselila pod prinudom i protivno svojoj volji, jer predlagač u vreme smrti majke protivnika predlagača, kao dotadašnjeg nosioca stanarskog prava, prema odredbama Zakona o stambenim odnosima koji je bio na snazi u to vreme, nije se smatrala članom njenog domaćinstva koji bi posle smrti nosioca stanarskog prava mogao da nastavi korišćenje tog stana u svojstvu nosioca stanarskog prava, a samim tim i zakupca na neodređeno vreme.

Ostale navode revizije kojima se na posredan ili neposredan način osporava utvrđeno činjenično stanje, Vrhovni sud nije ispitivao, budući da se utvrđeno činjenično stanje u smislu člana 385. stav 3. revizijom ne može pobijati.

Na osnovu izloženog, a primenom člana 393. i 400. stav 4. ZPP revizija predlagača je odbijena kao neosnovana.

Predsednik veća,

sudija

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

ljm